

Janov, starý súper Benátčanov v obchode, vlastnil veľkú flotilu. V tejto dobe existovalo čosi ako rozdelenie trhov či sfér vplyvu medzi oboma obchodnými protivníkmi, akýsi „modus vivendi“ benátskych a janovských kupcov, ktorí sa v zásade nachádzali vo všetkých významných mestách a cieľoch konvojov na Východe. Benátčania mali silnejšie zastúpenie v Egypte, Sýrii a Byzancii, Janovčania zasa v čiernomorskej oblasti. Túto okolnosť chcel Žigmund neskôr využiť pre tranzit tovarov cez Uhorsko k Čiernemu moru. Zdá sa, že existovala „tichá dohoda“ aj o časoch odchodov konvojov lodí, aby sa nestretali a aby sa tak predišlo konfliktom. Janovské lode opúšťali Egypt koncom zimy, aby dorazili do Janova na jar. Takto sa nestretli s benátskym jarným konvojom. O takejto dohode niet písomnej zmienky v zachovaných dokumentoch, ale na základe logiky veci je nanajvýš pravdepodobné, že de facto existovala.¹⁴¹

Mesto Janov je umiestnené takmer na rovnako výhodnom mieste ako Benátky, symetricky oproti nim na druhej strane Apeninského polostrova, v zálive na špicí Ligúrskeho mora. Jeho postavenie v obchode s Východom sa v predošlých desaťročiach po vojne s Benátkami oslabilo. Dokumenty hovoria o cestách Janovčanov do Flámska podstatne zriedkavejšie a celkovo dopravovali menej korenín ako Benátky. Tie sa zmocnili lukratívneho odvetvia a ak na jednu tonu nákladu benátskych galér pripadalo 1000–3000 dukátov hodnoty tovaru, na janovských lodiach to bolo len okolo 200–300 dukátov na tonu.¹⁴² Tomu potom prirodzene zodpovedal aj zisk. I keď mali Janovčania k dispozícii zhruba dvojnásobný počet kog¹⁴³ (lode s asi dvoj– až trojnásobne vyššou tonážou ako galéry), nepomer na zisku to ešte nevyrovnalo. Galéry, vo výrobe

---

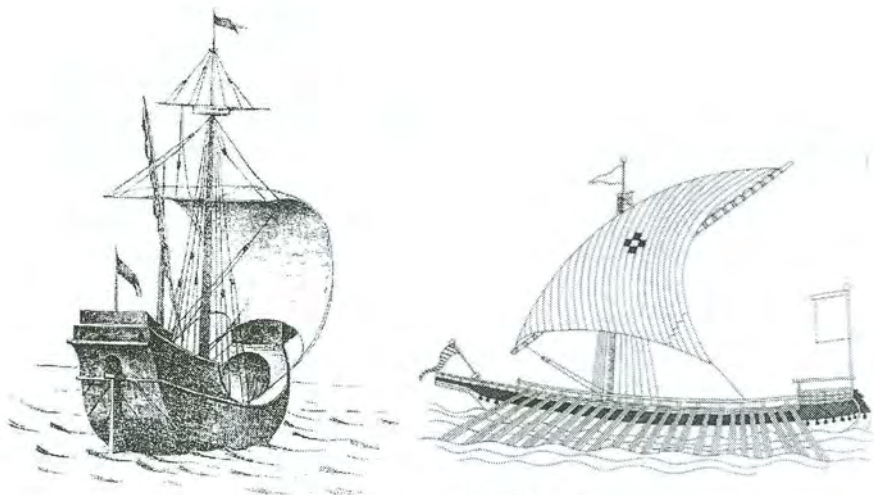
STROMER, W. von: Oberdeutsche Hochfinanz, c. d., Beiheft 55 (časť I), s. 138. STROMER, W. von: Nürnberger Unternehmer, c. d., s. 643. STIEDA, W.: Die venetianischen Handelssperren, c. d., s. 15.

¹⁴¹ LANE, F. C.: Storia, c. d., s. 93. HEERS, J.: Il commercio, c. d., s. 170–171.

¹⁴² HEERS, J.: Il commercio, c. d., s. 172, 178, 191–192. ASHTOR, E.: The Venetian Supremacy, c. d., s. 11.

¹⁴³ Janovské loďstvo pozostávalo z prevažne veľkých nákladných lodí poháňaných plachtami, zvaných kogy. Benátska flotila naopak z menších, ale pohyblivejších galér poháňaných čiastočne veslami a čiastočne plachtami. Bolo to zapríčinené okrem iného charakterom prístavov. Plytká benátska lagúna a členité dalmátske pobrežie sú vhodné pre nízky ponor a manérovateľnosť skôr pre galéry, zatiaľ čo janovský prístav umožňoval svojou dostatočnou hĺbkou prístup aj pre väčšie lode. Pre náklad kvôli vysokému počtu veslárov na galére ostávalo menej miesta a ich prevádzka bola drahšia. V námorných bitkách boli ale galéry omnoho užitočnejšie ako kogy práve kvôli svojej pohyblivosti a niekoľkonásobne väčšiemu počtu členov posádky, z ktorých sa v prípade potreby stávali vojaci. LANE, F. C.: Storia, c. d., s. 56–58, 144, 150, 158–159.

a počte ktorých viedli Benátky, poskytovali vyššiu bezpečnosť a manévrovateľnosť ako kogy, čo bolo pri cenných nákladoch rozhodujúce. Preto boli v Benátkach kogy zastúpené v menšom meradle a určené len na prepravu menej vzácnych, ale objemnejších tovarov a cesty galér boli štátom prísne kontrolované. Janovské lode boli naproti tomu prakticky výlučne v súkromných rukách.¹⁴⁴

Janovská koga a benátska galéra

S pomocou ostatných mocenských pák však Žigmund spolu s Janovčanmi dúfal, že tento nedostatok vyváži. Miláno (cez ktorého územia museli Nemci prejsť, ak sa chceli dostať k pobrežiu) tiež ponúkalo veľmi liberálnu obchodnú politiku. Zaručovalo rovnoprávne postavenie pre domácich aj nemeckých kupcov, v čom sa zásadne odlišovalo od benátskeho reštriktívneho prístupu. Nemci sa údajne niekedy cítili v Benátkach zavretí vo Fondacu ako zvieratá v kletke.¹⁴⁵ Pre milánske vojvodstvo predstavoval Janov akýsi prirodzený prístav, ktorý sa čoskoro nato mal dostať pod priamu nadvládu vojvodov z rodu Visconti. Do Milána a Lombardska smerovala zhruba štvrtina zahraničného obchodu Benátok (táto štvrtina predstavovala ročný obrat okolo 2,6 milióna

¹⁴⁴ SCHULTE, A.: Geschichte des mittelalterlichen Handels, c. d., I. Band, s. 542.

¹⁴⁵ „...animalia brutta...in fontigo tamquam captivi...“ DTA, Bd. VII (1410–1420), s. 361 (č. 238, r. 5–7).